HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מאי שנא מעיקרא. דלקדמיניהו למגריס מקמי אחי יוסף ומאי שנא לבסוף דכתיב הוא ואחיו והדר וכל העולים אתו: **וי.** דרך לאסוף אטדין ולעשות מהן גורן: **שמקיפין לו אטד.** גדר של קוצים: **שלשים ושתים לפרים.** י"ב נשיאים דישמעאל וכ"ג אלופים נמנו בעשו. ולא"ת כ"ה הן תימן וקנז נמנו ב' פעמים ולא"ת קרח נמנה ב' פעמים הן אחד מבני אליפז והדר מבני אהליבמה. ומ"מ ל"ה הן וכתרו של יוסף ל"ו: **קא מעכב.** שלא יקברוהו שם: **אמר.** קרית ארבע שמה שאינה מחזקת אלא ד' זוגות. הא דא"ר יצחק לאו מלתא דעשו היא אלא גמרא קאמר ליה למימר טעמא דעיכובא דוראי כן הוה כדברי עשו שאינה מחזקת אלא מ' קברים: **איהו.** יעקב: **קברה ללאה בדידיה.** בחלק המגיעו כדכתיב ושמה קברתי את לאה (מ): **זבינתיה.** כשמכרת הכבורה: **נהי דזבינתי לבכורתי.** ולא אמול פי שנים אלא כמוהו: **פשיטותא מי זביני.** חלקי בחלק פשוט לא מכרתי: **א"ל אין.** פשיטותיך נמי זבנת חלקך במערה זו לגמרי שכך אמר אביו בשעת מיתה אשר כריתי לי ואין כירה אלא לשון מכירה כמו ואכרה לי בחמשה עשר כסף (הושע ג): **הכו איגרתא.** הרא"ו שטר מכירה: **יקירן אודניה.** כבדו אזניו משמוע: **מאי האי.** למה אינכם קוברין אותו: **שקיל גולפיה.** מקל כמו גולפי טודי בלע מאבימי בעברכין (דף כב.): **ואי לא איעסק ביה יוסף אחיו מי לא הוי מיעסקי ביה.** כלומר היאך הניחו אחיו ליוסף ליטול לו את השש לבדו של קבורת אביהם וכי פרקו מעליהן העול ולא משו לו ואם לא נתעסק בו הוא הם לא היו עסוקין בו והכתיב וישאו אותו בניו אלמא אף הם היו עסוקין במשאו (ג) וקבורתו ומסקנא כתיב אחרי קברו את אביו (ד) תלה הכתוב בו שהוא היה עיקר הדבר: **אמרו.** אחיו ביניהן הניחו לו להתעסק בו כנגד כולנו: **כבודו.** של אביו במלך יותר מבהדיוטות שיוסף מלך הוא: **נתעסקו בביזה.** (ה) של מצרים: **כדי שיתברכו מימיו.** תמיד לפי שאין ארץ מצרים שותה ממי גשמים אלא שכולה עשויה יאוריס וחריצים מגילום עד סוף המדינה כמה פרסאות וגילום עולה ומשקה ומתברך וממלא אותן יאוריס ומשקין מהן השדות והיינו דכתיב (זכריה יד) והיה (ו) אם לא יעלה מכל משפחות וגו' לא עליהם יהיה הגשם ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא (ז) תבא ולא עליהם ואין כתיב כאן הגשם אלא ולא עליהם יהיה אותו נהר שהן שותין ממנו ויורדן בן עוזיאל תרגם ולא עליהם תיסק גילום: **ויהי האחד מפיל הקורה וגו'.** בתלמידי אליעזר כתיב במלכים: **והוא שאול.** השאילוהו לו: **תלמידו של משה.** ולא שלמד מפיו אלא תורתו של משה למדו (ח) לגליהו: **בקברניא של מלכים.** בקברות של מלכים. ולשון יווי הוא: קיים

הללו אמרו אחד של מת

סרח בת אשר נשתיירה מאותו הדור. תימה והלא מכיר ויאיר בן מנשה נולדו בימי יעקב והיו מבני המרן למה לא שאלם משה והם היו מבני בניו של יוסף י"ל שסוד הגאולה נמסר לסרח כדאיתא בפירקי ר"א (פרק מח) וכיון שבא משה הלכו זקני ישראל אצלה לפי שכבר נכשלו על ידי בני אפריים שיצאו אלפים שנה לפני הקץ ונמלכו עמה בה ואמרה להם מה לשון אמר לכם המושיע הזה אמרו לה פקוד פקדתי אמרה להם א"כ הוא הוא לכן הלך גם משה אצלה. מתוספת רבי: סמליון

ואומרת עתידה אמי שתלד בן שמושיע את ישראל (א) וכיון שנולד משה נתמלא כל הבית כולה אור עמד אביה ונשקה על ראשה אמר לה בתי נתקיימה נבואתיך וכיון שהטילוהו ליאור עמד אביה וטפחה על ראשה אמר לה בתי היכן נבואתיך והיינו דכתיב [1]ותתצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו לידע מה יהא בסוף נבואתה: יוסף זכה וכו': מאי שנא מעיקרא דכתיב [2]ויעל יוסף לקבור את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וגו' והדר [3]וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו ומאי שנא לבסוף דכתיב [4]וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו והדר וכל העולים אתו לקבור את אביו א"ר יוחנן בתחילה עד שלא ראו בכבודן של ישראל לא נהגו בהן כבוד ולבסוף שראו בכבודן נהגו בהן כבוד דכתיב [5]ויבאו עד גורן האטד וכי גורן יש לו לאטד א"ר אבהו מלמד שהקיפוהו כתרים לארונו של יעקב כגורן זה שמקיפים לו אטד שבאו (ב) בני עשו ובני ישמעאל ובני קטורה תנא כולם למלחמה באו כיון שראו כתרו של יוסף תלוי בארונו של יעקב נטלו כולן כתריהן ותלאום בארונו של יעקב תנא שלשים וששה כתרים נתלו בארונו של יעקב [5]ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד תנא אפי' סוסים ואפילו חמורים (ג) (מאילו מאילו) כיון שהגיעו למערת המכפלה אתא עשו קא מעכב אמר להן [6]ממרא קרית הארבע היא חברון (ג) ואמר רבי יצחק קרית ארבע ארבע זוגות היו אדם וחוה אברהם ושרה יצחק ורבקה יעקב ולאה איהו קברה ללאה בדידיה והאי דפייש דידי הוא אמרו ליה זביניתה אמר להו נהי דזביני בכירותא פשיטותא מי זביני אמרו ליה אין דכתיב [7]בקברי אשר כריתי לי וא"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק (ד) אין כירה אלא לשון מכירה שכן בכרכי הים קורין למכירה כירה אמר להו הבו לי איגרתא אמרו ליה איגרתא בארעא דמצרים היא ומאן ניזיל ניזיל נפתלי דקליל כי איילתא דכתיב [8]נפתלי אילה שלוחה הנותן אמרי שפר א"ר אבהו אל תקרי אמרי שפר אלא אמרי ספר חושים בריה דדן תמן הוה ויקירן ליה אודניה אמר להו מאי האי ואמרו ליה קא מעכב האי עד דאתי נפתלי מארעא דמצרים אמר להו ועד דאתי נפתלי מארעא דמצרים יהא אבי אבא מוטל בבזיון (ה) שקל קולפא מחייה ארישיה נתרן עיניה ונפלו אכרעא דיעקב פתחינהו יעקב לעיניה ואחיך והיינו דכתיב [9]ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע באותה שעה נתקיימה נבואתה של רבקה דכתיב [10]למה אשכל גם שניכם יום אחד ואע"ג דמיתתן לא ביום אחד הואי קבורתן מיהא ביום אחד הואי ואי לא (ו) עסק ביה יוסף אחיו לא הוו מעסקי ביה והכתיב [11]וישאו אותו בניו ארצה כנען אמרו הניחו לו כבודו במלכים יותר מבהדיוטות: מי לנו גדול מיוסף כו': ת"ר בא וראה כמה חביבות מצות על משה רבינו שכל ישראל כולן נתעסקו בביזה והוא נתעסק במצות שנאמר [12]חכם לב יקח מצות וגו' (ז) ומנין היה יודע משה רבינו היכן יוסף קבור אמרו סרח בת אשר נשתיירה מאותו הדור הלך משה אצלה אמר לה כלום את יודעת היכן יוסף קבור אמרה לו ארון של מתכת עשו לו מצרים וקבעוהו בנילום הנהר כדי שיתברכו מימיו הלך משה ועמד על שפת נילום אמר לו יוסף יוסף הגיע העת שנשבע הקב"ה שאני גואל אתכם והגיעה השבועה שהשבעת את ישראל אם אתה מראה עצמך מוטב אם לאו הרי אנו מנוקין משבועתך מיד צף ארונו של יוסף ואל תתמה היאך ברזל צף שהרי כתיב [13]ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים וגו' אהה אדוני והוא שאול ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל והלא דברים ק"ו ומה אלישע תלמידו של אליהו ואליהו תלמידו של משה צף ברזל מפניו מפני משה רבינו על אחת כמה וכמה רבי נתן אומר (ו) בקברניט של מלכים היה קבור הלך משה ועמד על קברניט של מלכים אמר יוסף הגיע עת שנשבע הקב"ה שאני גואל אתכם והגיעה שבועה שהשבעת את ישראל אם אתה מראה עצמך מוטב ואם לאו הרי אנו מנוקין משבועתך באותה שעה נזדעזע ארונו של יוסף נטלו משה והביאו אצלו וכל אותן שנים שהיו ישראל במדבר היו שני ארונות הללו אחד של מת ואחד של שכינה מהלכין זה עם זה והיו עוברין ושבין אומרים מה טיבן של שני ארונות ואחד של שכינה וכי מה דרכו של מת להלך עם שכינה אמרו קיים

1. ותתצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו:
שמות ב ד
2. ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים:
בראשית נ ז
3. וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן:
בראשית נ ח
4. וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו:
בראשית נ יד
5. ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים:
בראשית נ י
6. ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק:
בראשית לה כז
7. אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה: בראשית נ ה
8. נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר:
בראשית מט כא
9. ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם רשע: תהלים נח יא
10. עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשיתי לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: בראשית כז מה
11. וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא: בראשית נ יג
12. חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט:
משלי י ח
13. ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול: ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל:
מלכים ב ו ה-ו

תוס' שאנץ (המשך) של מתכת והשתא ניחא שלא הלך אצלה אלא שפגעה בו והגידה לו הדבר. ארון של מתכת יש וקבעוהו בנילוס. וכי דרכו של מת להלך עם השכינה במדרש יש ששמו עצמות יוסף בתוך עור של כבש ונכנסה בו באותו עור רוח חיים והיינו דכתיב נוהג כצאן יוסף: קיים זה מה שכתוב בזה פ' במכילתא מפ' כתיב הכא אנכי וכתיב ביוסף התחת אלהים אנכי. כתיב הכא לא יהיה לך אלהים אחרים וכתיב בזה את האלהים אני ירא. כתיב הכא זכור. וכתיב הכא וטבוח טבח והכן ואין והכן אלא לשבת שנא' והיה ביום הששי והכינו. כל י' הדברים ולא תשנא את אחיך ולא תקום ולא תטור וחי אחיך עמך ל"ה: את מספר ימיך אמלא ואם זכה מוסיפין לו

תוס' שאנץ

תאנא ל"ר כתרים נתלו בארונו של יעקב י"ב נשיאים דישמעאל וי"ד דאלופי בני עשו הכתובים בסדר וישלח. ומבני קטורה זמרן ויקשן מדן ומדין ישבק ושוח הרי ששה ויקשן ילד את שבא ואת דדן. ושבא תלה כתרו של אביו. ומדין הוריש כתרו לה' בניו. (ו) חנוך ועיפה ועפר ואבידע ואלדעה הרי ה' כתרים הרי י' בני קטורה ל"ר כתרים. והשתא אתי שפיר דקתני לעיל אתו בני עשו וישמעאל ובני קטורה ודלא כפ"ה דלא היה לו להזכיר כלל בני קטורה דפ"ה י"ב נשיאים דישמעאל וכ"ג אלופים נמנו בעשו וא"ת כ"ה הם תימן וקנז נמנו ב' פעמים. וא"ת קרח נמנה ב' פעמים [שני קרח הוי] אחד מבני אליפז ואחד מבני אהליבמה מ"מ ל"ה הם וכתרו של יוסף [הרי ל"ו] כפ"ה: שקל קולפא מחייה. תי' דידו' בכתובות אמרי דמסורה היא בידם דיהודה קני ליה לעשו שנא' ידך בעורף אויביך. (ז) ויכול להיות שאותו בשעה שהרג לעשו לשניהם והרגו אותו. אמרו סרח בת אשר נשתיירה. וא"ת הרבה נשתיירו מאותו הדור כדתניא בפ' יש נוחלין. יאיר בן מנשה ומכיר בן מנשה נולדו בימי מנשה ולא מתו עד שנכנסו ישראל לארץ. ומכיר ודאי נולד בימי יעקב וגם יוסף גדל את בניו כדכתיב גם בני מכיר בן מנשה יולדו על ברכי יוסף ולא היה הולך אצלה לשאול היכן הוא מכל הגדולים שבדור. וי"ל דאיתא במדרש דאגדה שיגע בו משה ג' ימים עד שפגעה בו סגולה סרח בת אשר אמרה לו מה אתה מבקש אמר לה ארונו ~~של יוסף אמרה לו~~ ארון

(א) [נעיל יב.], ב) ס"א ל"ג, ג) [עיתוסין נג.], ד) [ר"ה כו. מולין לב. ע"ש], ה) [ע' תוס' גיטין נה: ד"ה ביהודה], ו) [תוספתא פ"ד], ז) [פירוש בנית הקברות של מלכים והיו שם אלוונות הרבה ולא היה משה יודע איזהו. עיין ערך קברניט ב], ח) [בראשית מט], ט) [בראשית נ], י) ל"ל אשר לא יעלה מאת המשפחות וגו' ולא, כ) ל"ל בחה, ל) ס"א לגליטש,

הגהות הב"ח

(א) גמ' שבאו שם בני עשו: (ב) שם ואי לא איעסק ביה יוסף אחיו מי לא הוו: (ג) רש"י ד"ה ואי לא וכו' ובקבורתו כתיב אחרי כ"ל ותיבת ומסקנא נמחק: (ד) ד"ה נתעסקו בביזה וינצלו את מצרים:

מוסף רש"י

כגורן זה שמקיפין לו אטד. המוקף סייג של קוצים (בראשית נ י). **אשר כריתי לי.** קנימ, דיעקב זכה מעשו (חולין לב.) כמו אשר קנימי (בראשית נ ה).

תוספות שאנץ

(ב) חולי ל"ל וכול להיות שבניהם הרגו לעשו בחותו שעה.